

Valda Freimantāla vēstule Linardam Grantīnam kas to drosmīgi publicējis TautasTribunals.eu

No <http://taustribunals.eu/?p=33716>

Sveiks Lielais brāli!

Lūdzu izlasi šodienas nra.lv Viktora Avotiņa rakstu **"Mēs vel nepiederam tumsai"**

(<http://nra.lv/viedokli/viktors-avotins/181004-mes-vel-nepiederam-tumsai.htm>).

Es uzrakstīju komentāru par Rīgas Latviešu Biedrības iznīcināšanu 1993. gada 18. februāra naktī.

Tas viss sakarā ar LETAs ziņojumu 3. augustā – nra.lv interneta vietnē, ka Valsts Prezidenta Kanceleja lūdz atsaukties cilvēkus, kuri kaut ko zina par Latvijas pirmā prezidenta Jāņa Čakstes krūšutēlu, ko svinīgi (citēju) "pārvietojuši uz Prezidenta pili no Latvijas vēstures un kuģniecības muzeja".

Rakstā teikts: "Muzejā biste nokļuvusi kā dāvinājums no Rīgas Latviešu Biedrības 1996. gadā (...)" – tas ir trīs gadus viņi (čekisti) tomēr ir turējuši un pacietuši to kā zobu sāpes – Čakstes krūšutēlu Māmuļā.

Tas ir mans īpašums, kuru padomju laikos glabāju pie sevis Rīgā, Zaslauka ielā 6 dz.1, kur dzīvoju ar savu brālīti, tēvu un māmiņu!

Lieki sacīt, ka šim mākslas darbam vērtība lēšama miljonos!

Biste izgatavota no vara, metāla plastikas tehnikā, kas ir skulptoru visaugstākā līmeņa darbs. Latvijā varbūt to darīja Šķilters, bet varbūt arī nē. Iespējams ka šo bisti darinājis kāds itāļu, vācu, angļu vai franču pasauleslavens tēlnieks!

Bet notika lūk, kas:

1993. gada 18. februāra naktī, ar skaidri nepārprotamu mērķi – pārņemt pilnīgu kontroli pār namu un kategoriski nepieļaut esošās atjaunotas RLB darbības turpināšanos, komunistu – čekistu teroristi, bruņoti ar armatūras stieņiem un ķēdēm (civildrēbēs, apm. 30 cilvēku grupā) iebruka Māmuļā.

Foto: *Lūk, kura vadībā notika RLB iznīcināšana. Tā diena nav vairs aiz kalniem, kad ar šo deģenerātu runāsim viņam saprotamā "valodā"! Ne tikai ar viņu vien, bet ar visiem viņa ģimenes klana piederīgajiem, kuri ir rijuši no viņa rokām, kuras apzagušas un slepkavojušas latviešu tautu. Tādam čekas kroplim nav vietas starp cilvēkiem! Viņam nebūs arī vietas Latvijas zemzemē. Viņa sprāgušās atliekas tiks izbērtas garīgi bloķētā telpā, lai viņu sātaniskais starojums nepiesārņotu dabu.*

Jāpaskaidro, ka Rīgas Latviešu Biedrība tobrīd jau bija sākusi darboties atbilstoši biedrības autentiskajiem, RLB 1938. gada Statūtiem, kuru darbību RLB Ārkārtas Kopsapulce bija atjaunojusi salīdzinoši nesēn – 1992. gada 18. jūlijā, nobalsojot vienbalsīgi par RLB oriģinālo, nesēn atrasto (pēc savas būtības – latviešu kolektīvās analītikas centra) juridisko, likumīgo stāšanos spēkā (darbības atjaunošanu). Visu komunistu laiku statūti bija uz stingrāko noslepenoti un nebija zināmi nevienam, pat vēsturniekiem!, studentiem zinātniekiem, literātiem, politiķiem, žurnālistiem utt.

Neilgi pēc turpmāk aprakstītajiem notikumiem Māmuļā tika dibināts RLB "dublikāts". Saprotams, jau bez līdz šim esošajiem biedriem un ar mērķi – kategoriski nepieļaut biedrības darbību turpināt uz likumīgo, 1938. gada Statūtu pamata. Saprotams, ka šīs viltus "biedrības" statūti vairs neatspoguļo nedz RLB burtu, nedz garu un laika gaitā tas ir pilnībā apstiprinājies! PIERĀDĪJIES!

Un tāpat. Kopš bruņojušies uzbrucēji iebruka Māmuļā minētajā 1993. gada 18. februāra naktī, tie nevienu iekšā vairs nelaida, bet iekšpusē esošos – ar rupju spēku iztrieca ārā. Pie ārā iztriektajiem piepulcējās liela daļa no RLB biedriem – par notiekošo biedrībā tie tika informēti telefoniski. Tur bija RLB priekšnieks, RLB apsardzes priekšnieks, vairāki RLB runasvīri – delegāti, vairāki komisiju vadītāji, citi biedri; arī Latvijas Aizsargu un Pilsoņu komitejas organizāciju (namā atradās arī oficiālās šo organizāciju telpas) pārstāvji, kuri arī tika izdzīti un vairs netika ielaisti (arī – nekad!). Cilvēki protestēja, ar visu sparū pretējās, bet uzbrucēji, pielietojot fizisku spēku un pat šaujamo ierociņus (kā zināms, papildus ieradās četri, ar uz formām uzvilktām civildrēbēm, miliči), brutāli sita un pat šāva. Un krieviski lamājās! Bija saplēstas drēbes, cietušie ar sasitumiem, nobrāzumiem un zilumiem. RLB lietvedei, cienījamajai Līgai Krūmiņas k-dzei izsita zobu, bet RLB apsardzes priekšnieku, 64 g.v. godavīru Vili Kalēju, kurš sparīgi pretējās, sita bez jebkādas žēlastības. Viņa

asinis Māmuļas durvīs un 6 šuves uz izkropļotās sejas paliks kā čekistu varas apliecinājums – laikā pēc "neatkarības" atjaunošanas "brīvajā" Latvijā, 1993. gada 18. februārī(!). Iebrucēji izlauza vairākas durvis, nolaupija Rīgas Latviešu Biedrības seifu ar naudu, visus biedrības dokumentus un pilnībā iznīcināja (izveda nezināmā virzienā, izzaga, izvazāja) arī manas mākslas galerijas "Latvijas Kultūra" kultūrvēsturisko ekspozīciju, kas sastāvēja no (aptuveni) 2000 gleznām un 8000 unikāliem eksponātiem ([t.sk.](#) jau minēto Jāņa Čakstes krūšutēlu, skulptūrām, dokumentiem, grāmatām u.t.t. – arī Glika bībeli un Latvijas jahtkluba dibināšanas albumu; kā arī daudziem uz Sibīriju izsūtīto darinājumiem – vēstulēm, zīmējumiem un dažādām citām liecībām, izvietotām 18 speciāli izgatavotās stiklota tērauda vitrinās – stendos, divās zālēs [1.stāvā](#), tieši pretī ieejai.

Ar šo vardarbīgo un ticību valstij graužošo, pazemojošo kriminālnoziedzumu tika iznīcināta (apturēta) Rīgas Latviešu Biedrības darbība. Ir lieki pieminēt, ka ar L I E L Ā M grūtībām ir uzsākta šī noziedzuma izmeklēšana. Krimināllietas ietvaros atradu Jāņa Rozentāla gleznu "sarkanā siena", kuru no Ievas Rozentāles iemaiņīju pret viņas tēva (arī gleznotājs) lielu gleznu "TĪTARS".. Mazmeitiņa ieguva savu tēva gleznu, bet es blakus J.Čakstes krūšutēlam Rīgas Latviešu Biedrībā noliku jaunieguvumu. Miers un majestātiskums vienoja šos tēlniecības un glezniecības šedevrus. Visi atjaunotās Rīgas Latviešu Biedrības biedri ar sajūsmu un cieņu manā darba kabinetā sajuta ko īpašu – lepnumu par savu Dzimteni un cieņu pret latviskās kultūras tradīcijām. Tā 6 mēnešus Jāņa Čakstes krūšutēls atradās "Bērnu un Kultūras Aizstāvības Komisijas" darba telpā – manā kabinetā, kas bija savā laikā Kārļa Ulmaņa darba kabinets Rīgas Latviešu Biedrībā.

Sešu mēnešu pilnvērtīgais darbs uztrauca un tracināja komunistus un čekistus! Tie saprata Māmuļas spēku un nolēma tautai atņemt iespējas biedroties Māmuļā. Pilsoņu kongresa 800 000 un Aizsargu organizācijas klātbūtne viesa nemieru LPSR varenajiem kažoka pārvilcējiem.

Bija jālikvidē patiesi latviskā bāze!

Un mutvārdu pavēli saņēmuši KGBisti 18..februāra naktī likvidēja atjaunoto Rīgas Latviešu Biedrību.

Iekšlietu ministrija ierosināja krimināllietu par "zādzībām Rīgas Latviešu Biedrībā 1993.gada 18.februāra naktī, kad es atradu "Sarkano sienu" kādā antikvariātā pārdošanā izliktu (Nopratināja J.Rozentāla mazmeitu Ievu Rozentāli. un šo gleznu atguvu! Pat "Vakara Ziņās" rakstīja pārdrošie žurnālisti.). Bet "izmeklēšana" ievilkās – kā jau noprotam, bez jebkādiem rezultātiem, 23 gadu garumā."

- Atradu vēl Alberta Filkas lielo "Osta" gleznu, Anša Artuma "Ostu", Margas Lielkrastes Leitlandes 3 gleznu un tās izņēma policija no zagļu "pārvaldījuma",,, nogādāja policijas iecirknī Salaspilī, no kurienes Komunistu un čekistu "V I S V A R E N I E" tās izzaga otrreiz!. Izmeklētāja Lejassaksija neveiksmīgi cenšas noskaidrot KUR TĀS P A L I K U Š A S ?

Ir ciesti morāli un arī ievērojami mantiski zaudējumi. Rīgas Latviešu Biedrībai bija pamatotas izredzes atjaunot savu potenciālu kā Tautas analītiskajam centram, atgūt savu Latvijas 20. gs. pirmās puses augsto reputāciju un milzu autoritāti, un kļūt par nepārprotamu latviešu nācijas centrālo, konsolidējošo, visas tautas kustību – zinātnes, kultūras, saimniecības, jebkuras dzīves norises attīstības veicināšanā, par ko cerības raisījās no nemitīgā, daudzskaitlīgā jaunbiedru pieplūduma un to optimisma un enerģijas pilnā darba komisijās.

(izziņai – pirms 1. Pasaules kara Latvijā darbojās 2223 latviešu biedrības)

Avots: <http://www.historia.lv/dokumenti/parizes-miera-konferences-latvijas-delegacijas-miera-konferenci-adresetais-memorands>

1919. gadā Latvijā, praktiski katrā pagastā, katrā apriņķī un katrā pilsētā bija Latviešu Biedrība.

Galvenais zaudējums – ir asnā nopļauta jaunā, ļoti cerīgā, garīguma un radoša entuziasma pilnā, latviskā kustība. Kustība par Latvijas valsts un nācijas politisku un ekonomisku atdzimšanu, izaugsmi, katra cilvēka cienīgu nākotni!

Šis zudušās, izlaupītās, izzagtās, nenovērtējamās relikvijas, gleznas un mākslas priekšmetus es biju izvietojis Rīgas Latviešu Biedrības piecās telpās – ar domu, lai (okupācijas armijas apgānītajā) Māmuļā atgrieztu latvisko garu, apzinātu vēstures gaitu un celtu latvisko pašapziņu.

Aktieris Pauls Butkēvičs ieradās Biedrībā no Maskavas un ļoti atzinīgi izteicās par manu darbu!

Daļa mākslas galerijas eksponātu bija izvietoti manā darba kabinetā Māmuļā. Vienmēr rotāts ziediem, uz goda postamenta atradās Jāņa Čakstes krūšutēls.

Liels mākslas pazinējs, Anšlāva Eglīša brālis Vidvuds Eglītis – augstākas partijas skolas beidzējs, jurists, pianists, advokāts augstu novērtēja tēlnieka filigrāno tehniku radot šo mākslinieciski izcilo krūšutēlu un bija stāvā sajūsmā arī par 28 Hildas Vīkas izcilajiem darbiem un nosauca mani par Latvijas lielāko kolekcionāru! Viņš veselu dienu ciemojās mana darba kabinetā un pētīja visu ekspozīciju. Sajūsminājās par (nākusi no Rēriha ģimenes!) manu Tibetas budu – bronzas figūru (Vidvuds lēsa, ka Christie's vai Sotheby's izsoļu namos sākuma cena tai nevarētu būt mazāka par 7000 sterliņu mārciņām).

Vairas Vīķes Freibergas dēls Kārlis bieži viesojas Māmuļā, lai apskatītu ekspozīciju. Viņš gribēja nopirkt senu albumu ar tiltu fotogrāfijām un milzīgu daudzumu informāciju par to tapšanu. Bet es nepārdevu, sakot, ka tas ir ekspozīcijas savdabīgs ķieģelītis!

Akadēmiķis Eduards Kalniņš vēl ilgi pirms Rīgas Latviešu Biedrības darbības atjaunošanas, ciemodamies pie manis mājās Āgenskalnā, teica, ka tādas vērtības ir bagātinošas ikvienam māksliniekam!

Profesore tēlniece Lea Davidova Medene bija mana domu biedre par latviskumu un latvietību ka tādu.

Terpilovskis ar prieku uzdāvināja man Raimonda Paula krūšu tēla ģipša oriģinālu (smags un balts).

Lielā *Porcelāna sievietes* skulptūra no Rīgas Latviešu Biedrības arī ir izzagta un jau 23 gadus nav zināms, kur tā atrodas.

Ināra Ņefedova lūdza mani kļūt par "Kultūras Fonda" pirmo vadītāju, bet es atteicos un Imants Ziedonis mani saprata!

Mans klases biedrs ar kuru sēdējam vienā solā – gleznotājs Leonīds Mauriņš un viņa sieva Daina Mauriņa – Melngaile (Emīla Melngaiļa mazmeita) mani sauca par dzīgīgu manas atraktivitātes un optimisma izvirdumu dēļ! Viņi augsti vērtēja manu kolekcionāra prasmi un piecdeļu, piecmeitu ģimeni.

Savukārt Austris Grasis ir publiski daudzkārt uzteicis manu personīgo ieguldījumu Tautas Kultūras Universitātes "Abrene" darbībā Francijā, Ruānas ielejā.

Manas Demogrāfiskās un Kultūras programmas "Namejs" ietvaros es radīju pirmo Antīko auto klubu aiz dzelzs aizkara, Elvisa Preslija muzeju un pasaulē pirmo daudz bērnu ģimeņu biedrību – Latvijas daudz bērnu ģimeņu biedrību, kas arī uzskatāma par organizētu pretošanos komunistu un čekistu neierobežotajai varai! LDGB izveidoju 1987.gadā kopā ar Edgaru Eisaku.

Latvijas komunistiem esmu pazīstams ka "Latvijas Kultūras hronikas" dibinātājs un režisors. Komunistiem nepatīkās, ka es filmēju notiekošo Latvijā un darbojos NTV-5.

Ir bijuši gadījumi, ka miliči reāli mēģinājuši mani noslepkavot, bet par laimi, esmu palicis dzīvs un KGBistu slepkavas – miliči savos ķermeņos paši dabūjuši just pašu izšauto ložu caurumus!

Viens no slepkavām Gunārs Kanģis pārtapa par Gunāru Kandi un uzdienējās par 4. maija Latvijas valsts pretizlūkošanas pārvaldes šefu (no šī amata gan viņu atcēla – par viltotu Civīlas aviācijas institūta diplomu). Viņa kājai cauri lode mēroja 17 cm. ceļu. Otram slepkavniekam krievu milicim lode izgāja cauri plaukstai.

Komunistu Vitāliju Gončarenko tiesas zālē saslēdza ROKUDZELŽOS un konvojēja uz cietumu – tā 1986.gadā tiesnese Ināra Šteinerte piesprieda sodu kriminālizmeklēšanas vecākajam INSPEKTORAM !

Un man nodarītos zaudējumus lika atmaksāt Milicijas Pārvaldei. Es saņēmu 15 912 rubļus – summu, par kuru tajā laikā varēja nopirkt māju Mežaparkā. (toreiz miliču banda no manas privātmājas Rīgā, Līduma ielā 7 izzaga vērtības par 42 000 rubļiem).

Bet Latvijā līdz pat šai dienai čum un mudž no KGB pretlatviskajiem, privileģētajiem "varoņiem" formas tērpos.

Lūk, ieskats – pārdomām par *sensacionālo* Latvijas pirmā prezidenta J. Čakstes ienešanu Latvijas Prezidenta pilī.

Lūdzu iepazīties un izvērtēt mūsu kopējo stratēģiju!

Ko labāk darīt? Un kā rīkoties tālāk?

Mosties, celies, strādā !

9 Komentāri "V. Freimantāls. Mosties, celies, strādā !"

1. *Ariadne* saka:

[2016. gada 15. augusts 23.46](#)

Galvenais, ka Valdim ir laba sirds.

Tas stāsts atsauc atmiņā "Kaķīša dzirnavas". Tikai – kur gan mums tas labais karalis? Melno runču gan netrūkst.

2. *patiesība* saka:

[2016. gada 16. augusts 9.43](#)

Neapšaubāma patiesība;ka ar krietnu cilvēku nevar notikt nekas jauns ne viņa dzīves laikā un Dieviņam rūp viņa liktenis....

Pūļa ļaužu rīcībai nav nekādas jēgas, gan Dieviņa un visu prātīgo cilvēku acīs....

Tēvija ir dārgāka,svētāka un cienījamāka par tēvu un māti un pārējiem priekštečiem,ka lietot varu pret māti un tēvu,un vēl jo vairāk pret Tēviju – ir noziegums...

Kas tā ir par rasi kas ik vārdā teic – jāiet tur kur labāk...

3. *Tautas viedoklis* saka:

[2016. gada 16. augusts 16.13](#)

Varbuut, ka taa arii viss bija, bet daudzi viņa pazinjas saka, ka viņsh bija biznesmenis 100% un LB bijusi shirmis lai smuki un legali vareetu toreiz darboties vien savaa labaa, nu nezinu, dazaada informaacija, bet protams daudzi mineetie fakti pashi par sevi ir pareizi

4. *Valdis Freimantāls* saka:

[2016. gada 16. augusts 18.42](#)

16. augustā 1977.gadā no pasaules aizgāja Elvis Preslijs.

Pateicoties manai māmiņai Apolonijai Bergits – Freimantālei Dzimušai 1911.gadā Salacgrīvā un manam tēvam Voldemāram Freimantālam , dzimušam 1909.gadā Džūkstē un Elvisam Preslijam, dzimušam 1935.gadā Tupelo, ASV – formējās mani principi un dzīves uzskati.

Mūžīga cieņa un pateicība viņiem!

5. *Valdis Freimantāls* saka:

[2016. gada 16. augusts 19.02](#)

Atbilde "hitrijam" Tautas viedoklim.

Tavs salmiņš nepaglabās komunistu un čekistu mafiju!

Kāda jēga kolekcionāram kļūt par mecenātu nr.1 Latvijā?

Tikai antikomunisti mani sapratīs!

Dievs Svētī vienīgo valsti uz pasaules, kurai ir pieminēklis Tēvzemei un Brīvībai!

6. *Māris M.* saka:

[2016. gada 16. augusts 19.40](#)

Paldies, Valdim. Domāju, daudzi tagad sāks labāk izprast notikumus ap RLB un valstī notiekošo.

7. *nu jā* saka:

[2016. gada 16. augusts 20.20](#)

Galvenais "piedauzības akmens" viņiem šķita Pilsoņu kongresa un aizsargu klātbūtne. Nu un nams jau arī ko vērts.

8. *Valdis Freimantāls* saka:

[2016. gada 16. augusts 21.56](#)

Piekrītu "nu jā" par 100%.

9. *Valdis Freimantāls* saka:

[2016. gada 17. augusts 11.10](#)

Pievērsīšu uzmanību tam apstāklim, ka TRIMDAS latvieši (cerams, ka savas muļķības dēļ!) atbalsta un slavē komunistu un čekistu pretlatviskos spēkus – pašus nelietīgākos un nicināmākos, GLUMĀKOS nezvērus!

Spilgts piemērs tam: Aivars Slucis, kurš iedevis naudu 100 000 USD Mirdzai Stirnai, kura organizēja un piedalījās kopā ar Augstākās Padomes deputātu Jāni Gulbi, (KGB kapteinis. kā man teica Rīgas Latviešu Biedrības runasvīri, delegāti) 1993.gada 18.februāra nakts T E R O R A K T Ā un iznīcināja likumīgi atjaunoto Rīgas Latviešu Biedrību.